

Groninger meeuwen

In de reeks gepelde landhoenderrassen die in ons land voorkomen, vormt de Groninger meeuw een ras waarvan bij de oosterburen een vergelijkbaar ras aanwezig is, de Oost-Friese meeuw. Dankzij deze Oost-Friese meeuw was het mogelijk de Groninger meeuw na een vrije val snel terug te brengen.

De Groninger meeuw is een tamelijk krachtig en fors landhoen. Hij is ook vrij rustig, heeft een eigen verschijningsvorm en een behoorlijke eierproductie. De brede borst is enigszins opgericht. De rug en het zadel zijn breed en middellang. De rug loopt licht af en gaat in een kort ronde hoek over in de staartpartij. Het achterlijf is bij de hen goed ontwikkeld. De haan heeft een zwarte staartpartij en een zwart randje aan de onderste rij veren van de vleugelband.

Groninger meeuw goudpel

Het ras heeft witte oren, donkerbruine ogen en een enkele kam, die bij de hen bij voorkeur aan de achterzijde iets omvalt. De loopbenen zijn leiblaauw. Het ras is erkend in de zilver-, goud- en citroenpelkleurslag. De pelling bestaat uit blokvormige paren pelvlekken.

Geschiedenis van het ras

Het ras ontstond toen in 1903 B.M.Th. Brouwers uit de stad Groningen enthousiast met elf Friese zilverpelhoenders ging fokken. Hij gebruikte steeds de grootste en sterkste dieren. In 1910 bleken de dieren die hij voor de show van de Nederlandse Hoenderclub inzond, bijna twee keer zo zwaar te zijn als de andere Friese hoenders. Dat strookte niet met het toen geldende ideaalbeeld van de Friese hoender. Hij kreeg het verzoek zijn dieren een andere naam te geven. Of de naam 'meeuwen' door hem zelf is bedacht of is ontleend aan de Oost-Friese meeuwen is niet bekend.

Uit een jarenlange selectie op ei- en lichaamsgrootte is een grote zilverpel ontstaan. Andere Groninger liefhebbers, zoals de heer Vries van het Spelderholt te Beekbergen, vonden dat Brouwers' dieren te veel afweken van het oude type Groninger boerenhoen. Voor de herschepping daarvan werden eind jaren dertig van de vorige eeuw grote Friese zilverpelhennen met Oost-Friese zilverpelhanen gekruist.

Aan het begin van de Tweede Wereldoorlog waren er dus twee groepen Groninger meeuwen, met een verschillende basis. Van beide lijnen is vrijwel niets overgebleven.

Na een dieptepunt in de jaren zeventig is het gelukt door import van Oost-Friese meeuwen het ras er weer bovenop te krijgen. Daarbij speelde de oprichting van de Groninger Meeuwenclub op 22 november 1980 een belangrijke rol. ●

Meer informatie is te krijgen bij de secretaris van de Groninger Meeuwen Club: J.A. Schmaal, J.Kammingastraat 92, 9648KK Wildervank, tel.: 0598-619460, e-mail: info@groningermeeuwenclub.nl